

Çocuk cerrahisinde literatür özetleri

British Association of Paediatric Surgeons XXXV. Annual International Congress (21-23 Eylül, 1988, Atina-Yunanistan) Bildiri Özetleri

Derleyen: Cenk BÜYÜKÜNAL

Gastro-intestinal sistem

Normal doğum tartılı ve düşük doğum tartılı domuz yavrularında ileumun kan akımının dinamik olarak incelenmesi

Sibbon P, Spitz L, Bullock G, Van Velzen D: Dynamic flow studies in the ileum of low-birth-weight (LBW) and normal-birth-weight (NBW) neonatal piglets (A-1).

Nekrotizan enterokolitte patolojilerin en sık görüldüğü bölge distal ileum ve proksimal kolondur. Bu durumun o bölgenin damarları ile ilgili bir yetersizlikten dolayı ortaya çıktığı sanılmaktadır. Hipotezin ne denli doğru olduğunun anlaşılabilmesi için, ileumun duvarındaki total ve kollateral kan akımını ve bu kan akımının doğum tartısı ile olan ilişkisini araştırdık. Bu amaçla, 3 tane düşük doğum tartılı (DDT) (ağırlıkları 1800 gm dan fazla) domuz yavrusu kullanılmıştır. Bu yeni doğan domuzlarda ileumun mezenter damar arkadları bağlanmıştır. Kontrol grubu olarak, mezenter damar arkadları bağlanmamış 4 DDT ve 4NT yenidoğan domuz yavrusu kullanılmıştır. Sintigrafik araştırmalar için Cr 51 ile işaretlenmiş eritrositler kullanılmış ve vasküler akım bilgisayarlı sintigrafi kameraları ile izlenmiştir. Bu izlemelerde proksimal ile distal ileumun kan akımları damarların bağlanmasından önce, damarların bağlanmasından hemen sonra ve 24 saat sonra karşılaştırılmalı olarak görülmüştür. Araştırmaların sonunda birim zamanda sayılan damar içi aktiviteler (proksimal / distal ileum) şeklinde oran-

lanmıştır. Buna göre: 1) Normalde distal ileum duvarındaki kan akımının proksimal ileuma oranla daha yavaş olduğu saptanmıştır. Bu yavaşlamanın özellikle DDT'lı domuz yavrularında çok daha belirgin olduğu kanıtlanmıştır. 2) İleumun mezenter damar arkadları bağlandığında, kollateral damar akımının distal ileumda proksimal ileuma oranla DDT bebeklerde NT bebeklere oranla çok daha fazla azaldığı görülmüştür.

Bu araştırmanın sonuçlarına göre, DDT lı bebeklerde distal ileumun iskemik hasara çok daha duyarlı olabileceği kanıtlanmıştır.

Distal fistüllü özofagus atrezilerinde geç dönem sonuçları

Chetcuti P, Myers N, Beasley S, Phelan P: Long-term outcome of oesophageal atresia and fistula (A-8).

Özofagus atrezisi ve distal fistül nedeniyle ameliyat edilmiş bulunan toplam 366 hastanın 330'u ameliyat sonrası 1-37 yılları arasında solunum sistemi sorunları ve sindirim sistemi problemleri nedeniyle incelendiler. Buna göre ameliyat sonrası ilk 5 yıl içerisinde hastaların %34 ünde anastomoz darlıkları nedeniyle ikincil girişimler gerekti. %18 inde ise sık sık yineleyen gastro-özofageal reflülere bağlı şikayetler ortaya çıktı. Ameliyattan 15 yıl sonra, striktür sorunlarının %6 ya, reflü oranının ise %9 a düştüğü görüldü. 15 yaşından büyük olguların %60 kadarında minimal disfaji ve prekordial yanma gibi sorunlar saptanmıştı. Bunların %47 si alt solunum sistemi infeksiyonları nedeniyle hastaneye başvurmak gereğini duydular. 5 yaşından küçük olanların %75 inde, adultlerin ise %45 inde ilginç bir bulgu olarak trakeomalasinin olduğu gözlemlendi. İzole özofagus atrezili 16 çocuğun 7 sinde trakeomalasinin sebat ettiği saptandı. %12 olguda kilo ve

boy 3. persantilin altında idi. Ancak, adult grupta önemli bir farklılık gözlenmedi. %20 kadar hastada ileri yaşlarda çeşitli oranlarda toraks asimetrisi ve skolyoz belirlendi. Genel bir kural olarak kolon replasmanı yapılan olguların sorunlarının büyük ve sürekli olduğu, buna karşın primer ya da geç anastomoz yapılan çocuklarda morbiditenin anlamlı derecede azaldığı kanıtlandı. Adultlerde akciğer fonksiyon testlerinin çeşitli derecelerde bozukluklar gösterdiği gözlemlendi. Buna karşın bu hastalar içinde sigara içenlerin çoğunlukta olduğu ve testlerin bu nedenle bozuk çıktığı anlaşıldı. bu hastalarda sigara içme oranının yüksek oluşu nedeniyle bazı psikolojik testler uygulandı.

Sonuç olarak, özofagus atrezisi nedeniyle ameliyat edilen bebeklerde sorunların büyük oranda ilk 5 yıl içinde ortaya çıktığı, bu süre içinde hastaların daha sık ve özenle izlenmesi gerektiği vurgulandı.

Çocuklarda balonlu kateter kullanarak yapılan endoskopik özofagoplasti ve trakeoplastiler-yeni bir uygulamanın sonuçları

Othersen HB Jr., Leithiser RL, Powell DM, Smith CD, Macpherson RI: Endoscopic tracheoplasty and esophagoplasty in children : A new technique utilizing balloon catheters (A-11).

Trakea ve özofagus darlıkları klasik olarak antegrad ya da retrograd yolla sokulan dilatatörler ile tedavi edilmeye çalışılmaktadır. Ancak travmatik olan bu yöntemler duvarda doku hasarına ve darlığın artışına neden olabilmektedir. Bu amaçla anjioplastide kullanılan balonlu kateterlerden yararlanılmıştır. Kateterin balonlu bölümü özel bir aygıtın yardımı ile tam darlık bölümüne yerleştirildikten sonra, doku için travmatik olmayan balon yardımı ile radial olarak dilatasyon yapılmıştır. Yöntem 10 özofagus darlığı olgusunda (bu olgularda toplam 36 kez dilatasyon yeterli olmuştur) ve 25 trakeal darlık olgusunda (tüm grup için toplam 99 kez dilatasyon işlemi uygulanmıştır) denenmiştir.

İlk izlenimlere göre, yöntemin özellikle edinsel

trakeal darlıklarda ve anastomoz sonrası özofagus darlıklarında başarılı olduğu görülmüştür. Yöntem %18 olguda etkisiz görülmüştür. Ayrıca uygulamanın bronşial darlıklarda ve anastomoz sonrası özofagus darlıklarında başarılı olduğu görülmüştür. Yöntem %18 olguda etkisiz görülmüştür. Ayrıca uygulamanın bronşial darlıklarda kullanılması sakıncalı bulunmuştur.

Karaciğer ve safra yolları

Yenidoğanlarda kolestazisin araştırılmasında laparoskopji

Schier F, Waldshmidt J, Mick C: Laparoscopy for evaluation of cholestasis in neonotes (A-16).

1983-87 yılları arasında kolestaz saptanan 36 yenidoğanda laparoskopik araştırma yapıldı. 12 sinde safra yolları atrezileri, 4 ünde intrahepatik sorunlar, 20 sinde ise safra yolları atrezileri ile ayırıcı teşhisi yapılması gereken medikal patolojiler saptandı. Tüm olgularda laparoskopide karaciğer biyopsisi de yapıldı. Safra kesesinin bulunduğu olgularda kolanjiogram uygulandı. Safra kesesi yoksa transkütan-transhepatik kolanjiografi denendi. Bu yöntem, anestezi süresinin kısalığı, adhezyonların belirme riskinin düşüklüğü, diagnostik laparotomide elde edilebilen tüm bilgilerin elde edilebilmesi gibi nedenlerden dolayı avantajlı bulunmuştur.

Deneyisel olarak, uç-yan koledokopankreatik anastomoz uygulanan köpek yavrularında, safra yollarında adenom gelişmesi ve taş oluşması riskinin artışı

Miyano T, Tokumaru T, Shimomura H, Kimura K : High incidence of adenoma growth and stone formation of the biliary tract in puppies who had experimental choledochopancreatic end-to-side anastomosis (A-19).

Safra yolları karsinomlarının oluşmasında, anormal bir koledokopankreatik kanal içine pankreas salgısı reflüsünün etkisi pekçok araştırmacının ilgisini çekmiştir. Bu nedenle anormal bir koledokopankreatik kanal yapısı oluşturabilmek için, 100

köpek yavrusunda end-to-side koledokopankreatik anastomoz gerçekleştirildi. 5 yıldan fazla yaşayan 9 köpekten 4 ünde safra yollarında adenom geliştiği, 6 sında ise taş oluştuğu gözlemlendi. (5 yıldan fazla yaşayan köpeklerin %78 inde taş oluştuğu %44 ünde ise adenom geliştiği kanıtlanmış oldu). Bu gözlemlerimiz, uzun süren pankreatik salgı reflüsünün, safra yolları karsinomlarında etyolojik neden olabileceği izlenimini verdi.

Ürogenital sistem

Mesane ekstrofisinin tedavisinde son gelişmeler: 8 merkezden 81 olgunun sonuçlarını içeren B.A.P.S kolektif çalışması (1975-85 doğumlu çocuklar çalışma kapsamına alınmıştır)

O'Donnell B, de la Hunt MN : Current management of baldder extrophy: A BAPS Collective review from eight centers of eighty-one patients born between 1975 and 1985 (A-52).

BAPS'ın aldığı bir karar uyarınca BAPS üyesi 8 merkezden toplanan 81 mesane ekstrofilisi çocuk incelenmiştir. 21 inde ek doğumsal anomaliler bulunmaktaydı. 1 olgu takipten kaçtı. 3 olgu da yaşamın ilk yılı içinde öldü. Bu nedenle 77 olgu incelemeye alındı.

40 olguda üriner diversiyon yapılmaksızın kapatma işlemi gerçekleştirildi. Bunların 10 kadarı iki saatin üzerinde idrarını kaçırmadan durabilmekteydi. 16 sı tamamiyle inkontinandı. Geriye kalan 14 olgunun bir kısmı değerlendirmeye giremeyecek kadar küçük yaşlardaydılar. Bir bölümü ise 1/2 saat ile 2 saat arasında idrarlarını kaçırmadan durabilmekteydiler. İki olguda mesane genişletici işlem uygulanmıştı ve bunlardan biri aralıklı kateterizasyon yöntemini kullanıyordu. Hiçbir olguda yapay sfinkter kullanılmamıştı. 37 olguda sürekli üriner diversiyon yapılması gerekti. Bunların 14 ünde uretero-sigmoidostomi, 9 unda ileal lup, 9 unda kolonik lup ve 5 inde kütanöz ureterostomi uygulandı. Üriner diversiyonların 17 si 2 yaşın altındaki olgularda gerçekleştirildi. Pelvik osteotominin tüm olguların sadece 18 inde yapıldığı görüldü. Bu tür kolektif bir serinin hazırlanmasında, merkezler sanılanın aksine araştırmacılarla

büyük zorluklar çıkardılar. Her merkez çalışmaya katılmak istemedi. Bununla birlikte, mesane ekstrofilerinin tedavisinde henüz bir fikir birliğinin oluşmadığı, çeşitli tedavi yöntemlerin uygulandığı ortaya çıkmış oldu.

Mesane ekstrofilerinin kapatılmasında alternatif bir tedavi modeli: rektus abdominus kas flebinin kullanılması-Sıçan modelinde elde edilen ilk sonuçlar-(*)

Büyükünal C, Kaner G, Celayir S: an alternate treatment modality in closing bladder extrophy: Use of rectus abdominus muscle flap-Peliminary results in a rat model- (A-53)

Bu çalışmanın amacı, düşük kapasiteli, inelastik mesanelerin kapatılabilmesinde yeni bir tedavi yöntemi geliştirebilmektir. Ayrıca düşük kapasiteli mesanelerin kapatılmasında kullanılan, mesane genişletici tekniklerin çeşitli yan etkileri ve istenmeyen komplikasyonları engellenmek istenmiştir. Toplam 50 Wistar türü Albino sıçanda mesanenin yaklaşık 1/2 si çıkarılmış ve kalan mesanenin kapatılmasında inferior tabanlı m.rektus abdominus flebi kullanılmıştır. Flebin peritonla kaplı olan iç tabakası 6/0 plain katgüt dikişlerle mesane lümenine bakacak şekilde açık mesanenin kenarlarına dikilmiştir. Ameliyat sonrası değişik günlerde yapılan radyolojik ve sintigrafik araştırmalarda, üst üriner sistem, mesane ve mesanenin boşalım süreleri (normal sıçanlarla karşılaştırıldığında) normal bulunmuştur. Histopatolojik araştırmalar, kullanılan flebin iç yüzünün hızlı bir biçimde değişici üriner epitelle döşendiğini kanıtlamıştır. Yapılan araştırmalarda üriner infeksiyon lehine bulgu saptanmamıştır. 50 sıçanın 8 inde geç dönemde mesane taşı saptanmıştır. Bu taş oluşumu uygulanan dikiş tekniğindeki hatalara bağlı bulunmuştur

Sunulan çalışmadan edindiğimiz izlenime göre, bazı ileri tetiklerin yapılmasından sonra bu tekniğin küçük kapasiteli, inelastik duvarlı ekstrofilerin kapatılmasında yararlı olabileceği düşünülmüştür.

(*) Bu çalışma B.A.P.S 'a kabul edilen 69 bildiri arasında yapılan değerlendirmenin sonucunda J Pediatr Surg'de yayınlanmaya hak kazanmıştır.